

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1289/2013

(2013. gada 11. decembris),

ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Savstarpības mehānisms, kas jāpiemēro, ja kāda Padomes Regulas (EK) Nr. 539/2001 ⁽²⁾ II pielikumā uzskaitīta trešā valsts piemēro vīzu prasību vismaz vienas dalībvalsts pilsoņiem, ir jāpielāgo saistībā ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kā arī saistībā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par sekundāro juridisko pamatu. Turklāt minētais mehānisms jāpielāgo, lai paredzētu Savienības reakciju kā solidaritātes aktu, ja kāda Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā uzskaitīta trešā valsts piemēro vīzu prasību vismaz vienas dalībvalsts pilsoņiem.
- (2) Pēc tam, kad saņemts kādas dalībvalsts paziņojums par to, ka kāda no Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm piemēro vīzu prasību minētās dalībvalsts pilsoņiem, visām dalībvalstīm būtu jāreaģē kopīgi, tādējādi nodrošinot Savienības reakciju situācijā, kura ietekmē Savienību kopumā un kurā tās pilsoņus pakļauj atšķirīgai attieksmei.
- (3) Pilnīga vīzu savstarpējība ir mērķis, kuru Savienībai būtu jācenšas sasniegt, rīkojoties proaktīvi attiecībās ar trešām valstīm, tādējādi dodot ieguldījumu Savienības ārējās politikas ticamības un konsekvences uzlabošanā.
- (4) Ar šo regulu būtu jāizveido mehānisms, kas ārkārtas situācijā, kad nepieciešams steidzami reaģēt, lai atrisinātu

problēmas, ar ko saskaras vismaz viena dalībvalsts, ļautu uz laiku apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz trešo valsti, kas uzskaitīta Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā, un ņemot vērā ārkārtas situācijas vispārējo ietekmi uz Savienību kopumā.

- (5) Apturēšanas mehānisma nolūkiem par būtisku un pēkšņu palielinājumu liecina palielinājums, kas pārsniedz 50 % robežlielums. Par to var liecināt arī mazāks palielinājums, ja Komisijai uzskata, ka tāds ir piemērojams konkrētājā gadījumā, par ko paziņojusi attiecīgā dalībvalsts.
- (6) Apturēšanas mehānisma nolūkiem par zemu atzīšanas likmi liecina, ka patvēruma pieteikumu atzīšanas līmenis ir apmēram 3 vai 4 %. Par to var liecināt arī augstāka atzīšanas likme, ja Komisija uzskata, ka tāda ir piemērojama konkrētajā gadījumā, par ko paziņojusi attiecīgā dalībvalsts.
- (7) Ir jānovērš un jāapkaro jebkura ļaunprātīga izmantošana, ko rada atbrīvojums no vīzas prasības īstermiņa apmeklējumiem trešās valsts pilsoņiem, ja viņi rada apdraudējumu attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai ("ordre public") un iekšējai drošībai.
- (8) Ar šo regulu būtu jāizveido juridiskais pamats vīzu prasībai vai atbrīvojumam no minētās prasības attiecībā uz tādu ceļošanas dokumentu turētājiem, ko izdevuši konkrēti tiesību subjekti, ko attiecīgā dalībvalsts atzīst par starptautisko tiesību pārvaldītu subjektiem, bet kas nav starptautiskas starpvaldību organizācijas.
- (9) Tā kā bēgļiem un bezvalstniekiem piemērojamie noteikumi, ko ievieša ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1932/2006 ⁽³⁾, neattiecas uz šādām personām, ja tās uzturas Apvienotajā Karalistē vai Īrijā, ir jāprecizē situācija saistībā ar vīzu prasību tiem bēgļiem un bezvalstniekiem, kas uzturas Apvienotajā Karalistē vai Īrijā. Ar šo regulu būtu jāļauj dalībvalstīm izlemt par šīs kategorijas personu atbrīvošanu no vīzu prasības atbilstīgi to starptautiskajām saistībām. Dalībvalstīm šādi lēmumiem būtu jāpaziņo Komisijai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 5. decembra lēmums.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV L 405, 30.12.2006., 23. lpp.).

- (10) Regulai (EK) Nr. 539/2001 nebūtu jāskar tādu starptautisku nolīgumu piemērošana, kurus Eiropas Kopiena noslēgusi pirms minētās regulas stāšanās spēkā un kuri ietver nepieciešamību atkāpties no kopīgajiem vīzu noteikumiem, vienlaikus ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.
- (11) Lai nodrošinātu atbilstīgu Eiropas Parlamenta un Padomes iesaisti savstarpības mehānisma piemērošanas otrajā posmā, ņemot vērā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšanas ārkārtīgi augsto politisko jutīgumu visiem Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā uzskaitītās trešās valsts pilsoņiem un tās horizontālo ietekmi uz dalībvalstīm, asociētajām Šengenas valstīm un pašu Savienību, jo īpaši attiecībā uz to ārējām attiecībām un Šengenas zonas vispārējo darbību, būtu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz dažiem savstarpības mehānisma elementiem. Piešķirot šādas pilnvaras Komisijai, tiek ņemta vērā vajadzība rīkot politiskas diskusijas par Savienības politiku attiecībā uz vīzām Šengenas zonā. Tas arī atspoguļo vajadzību nodrošināt atbilstīgu pārredzamību un juridisko noteiktību, piemērojot savstarpības mehānismu visiem attiecīgās trešās valsts pilsoņiem, jo īpaši veicot atbilstīgu pagaidu grozījumu Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (12) Lai nodrošinātu apturēšanas mehānisma un dažu savstarpības mehānisma noteikumu efektīvu piemērošanu un, jo īpaši, lai varētu atbilstīgi ņemt vērā visus attiecīgos faktorus un šo mehānismu piemērošanas iespējamo ietekmi, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz to attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategoriju noteikšanu, kuriem uz laiku būtu jāaptur atbrīvojums no vīzu prasības saistībā ar savstarpības mehānismu, un atbilstīgu minētās apturēšanas ilgumu, kā arī pilnvaras īstenot apturēšanas mehānismu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾. Šādu īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.
- (13) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti pa šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā⁽²⁾, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta B punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK⁽³⁾ par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.
- (14) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā⁽⁴⁾, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK⁽⁵⁾ 3. pantu.
- (15) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana⁽⁶⁾, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES⁽⁷⁾ 3. pantu.
- (16) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK⁽⁸⁾. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽³⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁷⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanu (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (17) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuros Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK⁽¹⁾. Tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpieņem.
- (18) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 539/2001,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 539/2001 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja kāda no II pielikuma sarakstā uzskaitītajām trešām valstīm vienas vai vairāku dalībvalstu pilsoņiem piemēro vīzu prasību, piemēro šādus noteikumus:

a) 30 dienu laikā pēc tam, kad trešā valsts sākusī īstenot vīzu prasību, vai gadījumos, kad tiek saglabāta vīzas prasība, kas ir spēkā 2014. gada 9. janvāris, attiecīgā dalībvalsts 30 dienu laikā no minētās dienas par to rakstiski paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai;

Minētajā paziņojumā:

- i) precizē vīzas prasības īstenošanas datumu un attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidus;
- ii) iekļauj sīku paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai nodrošinātu bezvīzu ceļošanu uz attiecīgo trešo valsti, un visu attiecīgo informāciju.

Informāciju par minēto paziņojumu Komisija nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tostarp informāciju par vīzas prasības īstenošanas datumu, kā arī attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidu.

Ja trešā valsts nolemj atcelt vīzu prasību pirms šā punkta pirmajā daļā minētā termiņa beigām, paziņojumu nesniedz vai atsauc un informāciju nepublicē;

b) tūlīt pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, Komisija ar attiecīgās trešās valsts iestādēm veic pasākumus, jo īpaši politikas, ekonomikas un tirdzniecības jomās, lai atjaunotu vai ieviestu bezvīzu ieceļošanu, un nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi par minētajiem pasākumiem;

c) ja 90 dienu laikā pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un neskatoties uz visiem saskaņā ar b) apakšpunktu veiktajiem pasākumiem, trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt Komisijai apturēt atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās minētās trešās valsts konkrētām pilsoņu kategorijām. Ja dalībvalsts izsaka šādu pieprasījumu, tā par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi;

d) Komisija, apsverot turpmākus pasākumus saskaņā ar e), f) vai h) apakšpunktu, ņem vērā to, kādi rezultāti ir attiecīgās dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, lai panāktu bezvīzu ceļošanu ar attiecīgo trešo valsti, pasākumus, kas veikti saskaņā ar b) apakšpunktu, un sekas, ko atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti;

e) ja attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas un pēc tam ar intervāliem, kuri nav garāki par sešiem mēnešiem kopējā laikposmā, kas nevar būt ilgāks kā līdz dienai, kad f) apakšpunktā minētais deleģētais akts stājas spēkā vai pret to tiek izteikti iebildumi:

- i) pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas pieņem īstenošanas aktu, ar ko uz laiku līdz sešiem mēnešiem aptur atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās trešās valsts konkrētām pilsoņu kategorijām. Ar minēto īstenošanas aktu nosaka datumu – 90 dienu laikā pēc tā stāšanās spēkā – kad stājas spēkā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos. Pieņemot turpmākus īstenošanas aktus, Komisija var pagarināt minētās apturēšanas laikposmu uz turpmākiem līdz sešus mēnešus ilgiem laikposmiem un var mainīt to attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijas, attiecībā uz kurām atbrīvojums no vīzu prasības ir apturēts.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Neskarot 4. panta piemērošanu, apturēšanas laikposmos visām īstenošanas aktā minētajām

⁽¹⁾ Padomes lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, vai

procedūrām, nepagarinot minētajos apakšpunktos noteiktos termiņus vai laikposmus;

ii) iesniedz 4.a panta 1. punktā minētajai komitejai ziņojumu, kurā izvērtē situāciju un kurā norāda iemeslus, kāpēc tā nolēma neapturēt atbrīvojumu no vīzu prasības, un par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

h) ja 6 mēnešos no f) apakšpunktā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija var iesniegt tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai, lai pārceltu atsauci uz trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;

Minētajā ziņojumā ņem vērā visus būtiskos faktorus, piemēram, tāds kā minēts d) apakšpunktā. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Eiropas Parlaments un Padome var rīkot politisku diskusiju.

i) procedūras, kas minētas e), f) un h) apakšpunktā, neietekmē Komisijas tiesības jebkurā laikā iesniegt tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;

f) ja 24 mēnešu laikā pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija saskaņā ar 4.b. pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru uz laiku aptur II pielikuma piemērošanu uz 12 mēnešu laikposmu minētās trešās valsts pilsoņiem. Deleģētajā aktā nosaka datumu – 90 dienu laikā no tā stāšanās spēkā – kad stājas spēkā II pielikuma piemērošanas apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos, un attiecīgi groza II pielikumu. Minēto grozījumu izdara, blakus attiecīgās trešās valsts nosaukumam iekļaujot zemsvītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzu prasības attiecībā uz minēto trešo valsti ir apturēts, un precizē minētās apturēšanas laikposmu.

j) ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzu prasību, attiecīgā dalībvalsts par to nekavējoties paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Komisija paziņojumu nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

No dienas, kad II pielikuma apturēšana stājas spēkā attiecībā uz attiecīgās trešās valsts pilsoņiem vai kad pret deleģēto aktu ir izteikts iebildums saskaņā ar 4.b panta 5. punktu, beidzas visu saskaņā ar e) apakšpunktu pieņemto īstenošanas aktu darbība attiecībā pret minēto trešo valsti.

Jebkura saskaņā ar e) vai f) apakšpunktu pieņemta īstenošanas akta vai deleģēta akta darbība attiecībā uz attiecīgo trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc šā apakšpunkta pirmajā daļā minētās publicēšanas. Ja attiecīgā trešā valsts ir ieviesusi vīzu prasību divu vai vairāk dalībvalstu pilsoņiem, īstenošanas vai deleģēta akta darbība attiecībā uz minēto trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc tam, kad publicēts paziņojums par pēdējo dalībvalsti, kuras pilsoņiem attiecīgā trešā valsts piemēroja vīzu prasību. Beidzoties attiecīgā deleģētā akta darbībai, f) apakšpunkta pirmajā daļā minēto zemsvītras piezīmi svītro. Komisija informāciju par minēto darbības beigšanos nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Ja Komisija iesniedz tiesību akta priekšlikumu, kā minēts h) apakšpunktā, šā apakšpunkta pirmajā daļā minēto apturēšanas laikposmu pagarina par sešiem mēnešiem. Attiecīgi groza minētajā daļā norādīto zemsvītras piezīmi.

Ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzu prasību un attiecīgā dalībvalsts par to nav paziņojusi saskaņā ar šā apakšpunkta pirmo daļu, Komisija pēc savas iniciatīvas nekavējoties veic minētajā daļā minēto publicēšanu, un tiek piemērota šā apakšpunkta otrā daļa.;

Neskarot 4. panta piemērošanu, ar deleģēto aktu tiek noteikts, ka minētās apturēšanas laikā attiecīgās trešās valsts pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai;

b) panta 5. punktu svītro;

g) jebkādu turpmāku paziņojumu, ko saskaņā ar a) apakšpunktu veic cita dalībvalsts attiecībā uz to pašu trešo valsti laikposmā, kad tiek piemēroti pasākumi, kas pieņemti attiecībā uz minēto trešo valsti saskaņā ar e) vai f) apakšpunktu, apvieno ar jau notiekošajām

2) regulā iekļauj šādus pantus:

"1.a pants

1. Atkāpjoties no 1. panta 2. punkta, atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaņā ar šo pantu uz laiku aptur ārkārtas situācijās kā pēdējo līdzekli.

2. Dalībvalsts var paziņot Komisijai, ja tā sešu mēnešu laikposmā salīdzinājumā ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā vai ar pēdējiem sešiem mēnešiem pirms atbrīvojuma no vīzas prasības īstenošanas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaras ar vienu vai vairākiem šādiem apstākļiem, kuri izraisa ārkārtas situāciju, ko tā pati nespēj atrisināt, proti, būtisku un pēkšņu palielinājumu:

- a) tādu minētās trešās valsts valstu pilsoņu skaitā, par kuriem noskaidro, ka tie bez attiecīgām tiesībām uzturas dalībvalsts teritorijā;
- b) minētās trešās valsts pilsoņu patvēruma pieteikumu skaitā ar zemu atzīšanas līmeni, ja šāds palielinājums rada īpaši spriedzi attiecīgās dalībvalsts patvēruma sistēmai;
- c) tādu noraidīto atpakaļuzņemšanas pieteikumu skaitā, ko dalībvalsts iesniegusi minētajai trešai valstij par tās pašas pilsoņiem.

Salīdzinājums ar sešu mēnešu laikposmu pirms atbrīvojuma no vīzu prasības īstenošanas kā minēts pirmajā daļā ir piemērojams tikai septiņu gadu laikposmā no dienas, kad atbrīvojumu no vīzu prasības īsteno minētās trešās valsts pilsoņiem.

Pirmajā daļā minētajā paziņojumā norāda iemeslus, kas ir tā pamatā, un ietver attiecīgos datus un statistiku, kā arī sīku paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai uzlabotu situāciju. Komisija par šādu paziņojumu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

3. Komisija pārbauda jebkuru saskaņā ar 2. punktu veikto paziņojumu, ņemot vērā:

- a) vai pastāv jebkādi no 2. punktā minētajiem apstākļiem;
- b) to dalībvalstu skaitu, ko skārusi kāda no 2. punktā minētajām situācijām;
- c) panta 2. punktā minēto palielinājumu vispārīgo ietekmi uz migrācijas situāciju Savienībā, kas izriet no dalībvalstu sniegtajiem datiem;
- d) Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja vai Eiropas Policijas biroja

(Eiropola) sagatavotos ziņojumus, ja tie ir nepieciešami tādu apstākļu dēļ, kas radušies konkrētajā gadījumā, par kuru dalībvalsts ir paziņojusi;

- e) vispārējo sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības jautājumu, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par tās veiktās pārbaudes rezultātiem.

4. Ja Komisija, pamatojoties uz 3. punktā minēto pārbaudi un ņemot vērā sekas, ko atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti un cieši sadarbojoties ar attiecīgo trešo valsti, lai rastu alternatīvu ilgtermiņa risinājumu, izlemj, ka nepieciešama rīcība, tā trīs mēnešos pēc 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas pieņem īstenošanas aktu, ar kuru uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz sešu mēnešu laikposmu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Īstenošanas akta nosaka datumu, kurā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšanai jāstājas spēkā.

Neskarot 4. panta piemērošanu, minētās apturēšanas laikposmos tās trešās dalībvalsts pilsoņiem, uz kuru attiecas īstenošanas akts, jābūt vīzai, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas.

5. Pirms saskaņā ar 4. punktu pieņemta īstenošanas akta darbības beigām Komisija, sadarbojoties ar attiecīgo dalībvalsti, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam var būt pievienots tiesību akta priekšlikums par šīs regulas grozīšanu, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu.

6. Ja Komisija ir iesniegusi tiesību akta priekšlikumu saskaņā ar 5. punktu, tā var pagarināt atbilstoši 4. punktam pieņemtā īstenošanas akta darbības laiku par laikposmu, kas nav ilgāks par 12 mēnešiem. Lēmumu pagarināt īstenošanas akta darbības laiku pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

1.b pants

Komisija līdz 2018. gada 10. janvārim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 1. panta 4. punktā paredzētā savstarpības mehānisma un 1.a pantā paredzētā apturēšanas mehānismu efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz tiesību akta priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.";

3) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts var paredzēt izņēmumus no 1. panta 1. punktā minētās vīzu prasības vai no 1. panta 2. punktā minētā atbrīvojuma no vīzu prasības attiecībā uz:

- a) diplomātisko pasu, dienesta/oficiālo pasu vai īpašo pasu turētājiem;
- b) civilā gaisa transporta un jūras transporta apkalpes locekļiem, kad pilda savus amata pienākumus;
- c) civilās jūras transporta apkalpes locekļiem, kad viņi nokāpj krastā, ja viņiem ir jūrnieka personu apliecinoši dokumenti, kas izsniegti saskaņā ar Starptautiskās darba organizācijas 1958. gada 13. maija konvencija Nr. 108 vai 2003. gada 16. jūnija konvencija Nr. 185 vai Starptautiskās Jūrniecības organizācijas 1965. gada 9. aprīļa konvenciju par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu;
- d) apkalpes locekļiem un ārkārtas vai glābšanas misiju locekļiem katastrofas vai nelaimes gadījumā;
- e) civilām kuģu apkalpēm, kas kuģo starptautiskos iekšējos ūdeņos;
- f) tādu ceļošanas dokumentu turētājiem, ko starptautiskas starpvaldību organizācijas, kurās vismaz viena dalībvalsts ir locekle, vai citi tiesību subjekti, ko attiecīgā dalībvalsts atzīst par starptautisko tiesību subjektiem, izdevušas minēto organizāciju vai tiesību subjektu ierēdņiem.";

b) panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"d) neskarot prasības, kas izriet no Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītā Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts pilsonības, kas pastāvīgi uzturas Apvienotajā Karalistē vai Īrijā un kas ir tādu ceļošanas dokumentu turētāji, kuri izdoti Apvienotajā Karalistē vai Īrijā un kurus attiecīgā dalībvalsts atzīst.";

4) iekļauj šādus pantus:

"4.a pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

4.b pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. janvāris. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 1. panta 4. punkta f) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp)."

2. pants

Regulas (EK) Nr. 539/2001, kā tā grozīta ar šo regulu, 1.a pantu un jo īpaši tā 2. punkta otrās daļas noteikumus piemēro arī trešām valstīm, attiecībā uz kuru pilsoņiem atbrīvojums no vīzu prasības tika ieviests pirms 2014. gada 9. janvāris.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2013. gada 11. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS
